

## Zoet gevaar

Gif, dat nu mijn ziel verstikt,  
heeft zijn weg gevonden in  
hen die veilig moesten wezen.

Voorzichtig, eerst voorzichtig  
het recept voorgelezen,  
doch zijn bittere smaak ontkend.

Gifgroen dansend in handen  
wordt hun gif mij toegediend  
al zwijgend, lief lachend bemind.

Machteloze razernij  
daar een steen zo groot van pijn,  
mijn vestingen doen breken.

Spijtig nu mijn ziel op slot  
voor hen die niet begrijpen en  
haastig vragen naar de sleutel.

Aangeklaagd en beticht van  
egoïsme kiezen zij,  
voor lang te redden, hun verlies

Een lach gehuld in onschuld  
verloochenend hun aandeel  
in mijn ontgoocheld bloedend hart.

Als een bang geslagen hond  
verwacht ik een zweep vermomd  
in liefkozende omhelzing.

Twijfelend mijzelf zodra  
illusies zegevieren  
en stof der tijd de barst bedekt.